

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

A TARTALOMBÓL

KEZDŐSEBESSÉGGEL

A VIZSGÁKRÓL

AZ ÖTÖDIK ERŐ

LÁTÓKÖR

ADY ÉNDRE

Konzultáció a pályakezdők elhelyezkedéséről

Mint ismeretes, azok, akik 1977. január elseje után felsőoktatási intézményben végeznek, csak a Munkaügyi miniszter 12/1976.(X.3.) MUM sz. rendelete alapján léphetnek munkába. Tehát állami szervek, szövetségek és minden egyéb munkáltató — kivéve a társadalmi szerveket — csak e rendelet alapján létesíthetnek munkaviszonyt, felsőfokú végzettséget igénylő munkakör betöltésére. (Ez alól a tanulmányi szerződést kötötték és a művészeti főiskolán végzetek képeznek kivételt.) Akik 1977. január 1. után fejezik be tanulmányaikat, pályakezdőknek minősülnek mindaddig, amíg szakoképzett-ségüknek megfelelő munkakörben három évet nem töltöttek el. E pályakezdők csak a szabályozott pályázati rendszer alapján létesíthetnek munkaviszonyt, vagyis, a felsőfokú oktatási intézményekben közzétett pályázati felhívásokra pályázatot kell benyújtaniuk, s ennek elfogadása alapján léphetnek munkába.

Eme rendelet jelenlegi, gyakorlati megvalósítása során sok kérdés, probléma vetődött fel. Ezek tisztázása és megválaszolása céljából az Oktatási Minisztérium vezetői 1977. január 20-án konzultációs jellegű tájékoztatót tartottak az egyetemi és főiskolai lapok számára.

Legégetőbb kérdésként a pályázati felhívások és a végzős hallgatók számának különbsége jelentkezik. Sok helyen a kiírt pályázatok száma jóval kevesebb, mint a végzősöké.

A minisztérium illetékesei felhívták a figyelmet arra, hogy a pályázati rendszer két fordulóból áll. Tehát a pályázati felhívásokat az első fordulóban legkésőbb január 15-ig, majd a második fordulóban június 30-ig kell megadni. Így ott, ahol kevés a felhívás, még van idő, még van egy forduló június végéig. Ennek alapján tehát a pályázók két alkalommal, mindkét-szer, legfeljebb három helyre pályázhatnak. Ha valaki mindennek ellenére nem tud szak-képzettségének megfelelően elhelyezkedni, akkor (a bevezetőben említett) rendelet 16. paragrafusa kerül alkalmazásra: „Ha a pályakezdő szakember — különösen méltányolandó okok miatt — pályázatot úján nem tudott elhelyezkedni, a felügyeletet gyakorló miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője) a munkáltatónak engedélyt adhat a pályázat nélkül való alkalmazásra.”

Mindezek azt hiszem nem vonatkoznak a most végző közgazdászokra. Ahogy a tájékoztató elhangzott, egyete-

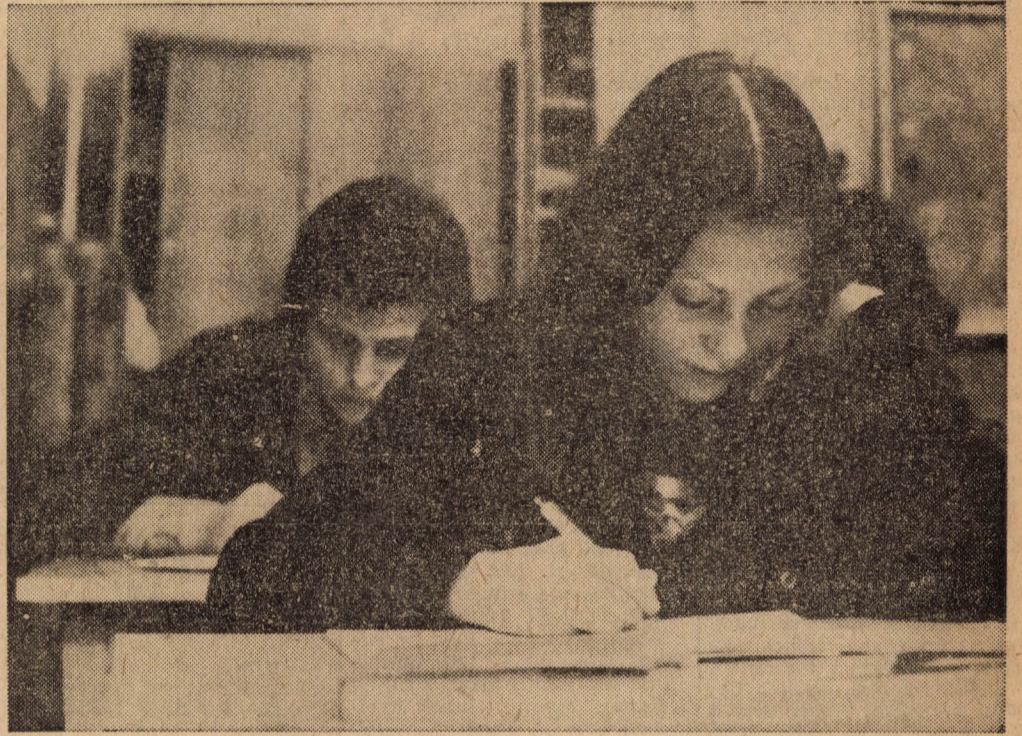
minkre január 13-ig 1534 pályázati felhívás érkezett be. A körülbelül 400 végzős hallgató számára biztosítva van nemcsak az elhelyezkedési, de a széles választási lehetőség is.

Érdekes probléma az egyetemeken történő elhelyezkedés.

Erre egyértelmű válaszként hangzott el, hogy egyetemeken pályakezdőket kivételesen csak miniszteri engedéllyel alkalmazhatnak. Kivételt képeznek ez alól a tudományos-ösztöndíjrendelet alapján alkalmazott pályakezdők.

Végül a minisztérium vezetői elmondták, hogy mind ők, mind a helyi szervek mindent meg fognak tenni annak érdekében, hogy a rendelet mindenki következetesen betartsa, s hogy a szabályzat, pályázati rendszer alapján történő elhelyezkedés, „tisztán”, valamint zökkenőmentesen folyjon le. Természetesen ehhez szükség van mind a felsőfokú oktatási intézmények, mind a „fogadó” szervek hatékony közreműködésére, és nem utolsósorban arra, hogy a hallgatók felismerjék, hogy népgazdaságunk alapvető érdeke a munkaerővel való ésszerű gazdálkodás, az hogy a szakemberek szakterületükön, s olyan helyeken kamatoztassák tudásukat, ahol erre a legnagyobb szükség van.

K. É.

Az utolsó pillanatok a vizsgák előtt

Kinek — miben — van igaza?

A vizsgaidőszak első hetének végén felháborodott diákok jöttek be a szerkesztőségbe: a népgazd, terv szakosok közül nagyon sokan nem kaptak aláírást. A bukásk

arányáról megosztottak a vélemények, a folyosókon, zsi-bongóban szállodák az igazi és a rémhírek. Egyes „becslések” szerint a harmadévesek — a cikkben végig nem szakos hallgatókról lesz szó — hetven százalékát nem kapott aláírást. Mások ennek a felére „esküsznek”. A kedélyek nehezen akartak lecsillapodni.

A népgazdaság tervezése című tárgy már nem először okoz meg nem értést egyetemünkön. Mepróbáltunk hát végére járni a dolgoknak: kinek — miben — van igaza?

jegyzék alapján állították volna össze a feladatokat. Általában felsorolást kívánt meg a válasz. A beszámoló viszont nem vették túl komolyan a vizsgáztatók, az évfolyamon sokaknak az volt az érzésük, hogy a tanszék példát akar statuálni, amiért nem jártunk előadásra.

„Hatan ültünk egymás mellett, szóról szóra ugyanazt írtuk, közülünk kettő bukott meg. Hogy milyen alapon választották ki azt a kettőt, nem tudom... Igen, mondták, hogy sokan lehet nézni a dolgozatokat, de csak közvetlenül a szóbeli előtt. Nem hiszem, hogy sokan éltek volna ezzel a lehetőséggel, ha már úgyis ott van az ember, kezében az úvjegy-gyel, sok vitának helye nincs.”

Másodévesek figyelmébe:

Az alternatív blokkokról

A most folyó tanév már a képzéskorszerűsítés első éve. Az újabb fontos állomás az alternatív blokkok beindulása lesz 1978 februárjában. Az alternatív tárgyak, tárgycsoportok jelentőségét illusztrálja az az adat, hogy az új tanterv szerint ezek a tárgyak a teljes képzési idő 11—14 százalékát teszik majd ki, a felső évfolyamokon pedig elérik az összes órák 21—23 százalékát.

A alternatív tárgycsoportok oktatására minden szakon a 6—7—8. félévben kerül sor. Egy-egy blokk, a képzéskorszerűsítés alap-

elveinek megfelelően nem a szakképzés további specializálását szolgálja, hanem azt, hogy ki-ki egyéni érdeklődésének megfelelően, esetleg éppen a komplexitás igényével, más területek megismerése céljából egészíthesse ki a szakképzését.

Ezért bármelyik tárgycsoportot lehet választani, attól függetlenül, hogy ki milyen szak hallgatója. Olyan esetben, ha valamelyik blokk tananyaga kimondottan egy szak sajátos ismeretrendszerén alapul, a más szakos hallgatók jelentkezését

beszámolási feltételhez lehet kötni, de ezt a beszámoló az 5. félévben indítandó egyedi alternatív tárgy meghirdetésével kell elősegíteni. (Ilyen feltétellel lehet majd jelentkezni, például a gazdaságkibernetikai, a piacszerzési, vagy a vállalati pénzügytani alternatív blokkra.)

Dr. Stark Antal általános rektorhelyettesről arról érdeklődtünk, hol tart az alternatív blokkok kidolgozása, szervezése.

— Megnyugtató tény, hogy az alternatív tárgycsoportokkal kapcsolatos munkálatok a

tervezett ütemben, az eredeti határidők betartásával folynak.

A legutóbbi fontos határidő 1976. decembere volt, amely egy lényeges fázis végét jelentette. Eddig tartottak azok a megbeszélések, amelyeket a majdani blokkokat irányító tanszék vezetőivel folytattunk. Először is megállapodtunk abban, hogy

1978. februárjában összesen 23 alternatív blokkot indítunk. Ez kettővel kevesebb az eredetileg tervezettnél, mert különböző feltételek hiánya miatt az agrárpolitikai és az építőipari blokk előreláthatólag csak 1979-ben kezdődhet először. Másrészt viszont eggyel több ez a tervezettnél, mert sikerült elérniük, hogy legyen szociológia-blokk.

A megbeszélések során tisztáztuk azt, hogy az egyes blokkok hány hallgató tudnak majd fogadni. Az eredmény megnyugtató volt, mert a terv szerinti legalább 570, de esetleg 700 fő oktatását is vállalják a tanszékek, s ez a körülbelül 400 hallgató számára nyilván elegendő lesz. Egyébként a legkevesebb hallgatót (7—10, illetve 10—15) a területi gazdaságtani blokk és az idegenforgalmi blokk fogadja majd, de a piacszerzési, a munkagazdaságtani tantárgycsoportot akár 50-en is felvehetik.

A megbeszélések nagy részét természetesen a tantárgyprogramok megvitatása foglalta el. Igyekeztünk minden tanszéki elképzeléshez opponálva közölni, valamelyest provokálni a vitát, hogy lehetőség szerint minden érdemleges variáció szóba kerüljön, és a lehető legjobb választashassuk ki. Itt említem meg azt, hogy a KISZ-szervezet segítségével hullámzó

(Folytatás a 2. oldalon)

Tábor Csillebércen

Január 21—23. között tartotta meg egyetemünk KISZ bizottsága szokásos továbbképző táborát Csillebércen. A háromnapos továbbképzés feszített programot tartalmazott. Az első nap délutánján

a bizottsági tagok munkáját értékelték, ami részben a következő napra is átesésű. Ekkor beszélték meg a következő félévi üléstervet, mozgalmi naptárt, valamint a vezetőségválasztások értékelésének időpontját, és az ehhez szükséges előzetes felkészítés lebonyolításának mikéntjét. Szó volt továbbá a féléves tanulmányi munka értékeléséről, az oktatók jellemzéséről, módszereiről.

Az idén is megrendezésre kerülnek a politikai táborok, előreláthatólag április 2—3—4-én, a helyszínek egyelőre nem teljesen ismertek.

A FIN-rendezvények az antiimperialista szolidaritás valamint a szocialista életmód, életforma megvitatásának jegyében zajlanak majd le. Fáklyás

felvonulás, politikai tőrak, kirándulások, szolidaritási nap szerepel még az előzetes tervekben.

Mindez — a régebbi évekhez hasonlóan — március 15—április 4-ig tart. Április végén egy újabb nagyszabású egyetemi megmozdulás — a KEN — következik, amit a kollégiumi napok előznek meg.

A KEN időpontja: április 28—május 1-ig. Izelítő a programból: diáktörök megválasztása, fórum, rongyos bál, a szokásos karok közti vetélkedő, a közgaz-klub — közgazosoknak ingyen, és sport a Dózsa-pályán.

A humoros programok mellett komolyak is szerepelnek:

Országos diákszeminárium, melynek témája: Szocialista demokrácia Magyarországon, különös tekintettel az iskolai demokráciára.

A KEN-t megelőzően politikai könyvnapok lesznek az egyetemen, és különböző szakmai jellegű előadások. S még egy érdekesség:

trikó- és jelvénytáborok kerül kiírásra a közeljövőben, ami a KEN-vetélkedő egyik díját is képezi majd.

Az akcióorozat május 1-én a szokásos törökbalinti majálissal zárul.

A táborban meghívott vendégek is voltak: Berend T. Iván, egyetemünk rektora és Szarvas László, egyetemünk párttitkára.

Berend elvtárs, aki többször járt már az USA-ban, az USA oktatási rendszeréről tartott érdekes előadást, rávilágítva az európai és amerikai oktatásbeli hasonlóságokra és különbségekre. Az előadást rövid beszélgetés követte.

Szarvas elvtárs az egyetemi pártszervezetek feladatait, speciális helyzetét ismertette. Majd a párt-, KISZ- és szakszervezetek együttműködéséről beszélt. A kialakult tartalmas eszmecsere a téma aktualitásáról tanúskodott. A csillebérci tábor 23-án a kora délutáni órákban ért véget.

3

Dr. László János, a népgazdasági tervezés tanszék vezetője meglehetősen csodálkozik, amikor elmondom, hogy mi járatban vagyok.

— Egyetlen diák sem keresett meg az írásbeli után, hogy valamilyen problémája lenne. Novemberben voltak itt ketten a KISZ részéről, megkérdezték, hogy miből készüljenek a hallgatók az írásbeli beszámolóira. (Szándékosan nem használok a vizsga kifejezést, mert ez nem vizsga volt és nem is szántuk annak.) Akkor elmondtam nekik, hogy első-sorban a jegyzet anyagát kérjék számon, de szükséges az előadásokon elhangzottak és a kötelező irodalom ismerete is.

— Nem voltak túlságosan szigorúak a dolgozatok elbírálásánál?

— Az öt kérdésből háromra kellett jól válaszolni ahhoz, hogy elfogadjuk a dolgozatot. Sokan nem tudtak megfelelni a kérdésekre.

— Megfelelőnek tartja a beszámolótásnak ezt a formáját?

— Régebben a tárgyat úgy tanítottuk, hogy nem volt a tárgyból félévkör semmilyen ellenőrzés. Az év végi vizsgán a bukások magas száma azonban rávilágított ennek a rendszernek a gyengeségére, aminek fő oka a tanulmányi fegyelem lazulása.

— Sokan kifogásolták a szóbeli légkört és komolyságát. — Nem tudok arról, hogy bármelyik munkatársam is lekezelően bánt volna a diákokkal. Az természetes, hogy a (Folytatás a 3. oldalon)

Egy meleg helyen

Egy havas, didergős, januári napon — melegebb éghajlatra mentem — a kazánházba.

A túra oka, a sok sírás, rivás, panasz, amit hidegtől kék ajkakkal vacogtak el évfolymtársaim.

Végül abban reménykedve, hogy így talán felmelegednek gémberedett tagjaim, lemasztam az egyetem alagsorába, amit eddig csak a honvédelmi lövészet céljából látogatam.

Sötét, fekete és meleg. Ez az amit először láttam. Hatalmas, rozszant, néhol újakkal toldozott csövek, régi-régi kazánok.

Huszárosan, lerohanással kezdtem, gondoltam, essünk túl a nehezén.

Feltettem az első kérdést, miért nincs meleg az egyetemen, és miért van egy-egy telefon után? Megtudtam, hogy a három darab 50 éves kazánt az egyetem fűtésére, a másik három kisebbet a menza, és a melegvíz ellátására állították be. Ezek nem képesek egyszerre ellátni meleggel az egész egyetemet — ezért a szakaszos fűtést alkalmazták. Konkrétan — az épület egyes részei között megosztják a termelt hőmennyiséget. Sajnos, egy-egy részt nem tudnak pár óránál tovább fűteni, mert addig a másik kihűl. A telefonok hatására a gőznyomást, a panaszolt helyre irányítják.

Az előadók fűtésére nagy gondot fordítanak, sajnos, ennek az eredményét mi ritkán élvezzük. Az oka, hogy a befűtés bekötése hibás. Így a hő nem jut el a szenvedő hallgatósáig. A fűtésszolgáltatás fennakadásainak okát elsősorban az elavult berendezéseken kell keresni. Sajnos, egyelőre nemigen gondolhatunk arra, hogy a közeljövőben ezeket kicserélik.

Miután ezekről tájékoztattam, magam is körülnéztem. A munkaeszközök, szerszámok, lapátok — rossz állapotúak. A talicskák (140—150 kg szemet lehet velük fuvarozni) lyukasak, a megterheléstől a kerékre süllyed a teknő, s gátolja annak forgását. Ilyenkor nincs más hátra — meg kell emelni, s átlagosan 40-50 — métert kell cipelni. S kik csinálják ezt? Hét ember — már nem mondhatók túl fiatalnak, sőt némelyikük bármelyikünk édesapja lehetne. A kezük kérges, látszik, hogy egész életükben fizikai munkát végeztek. Naponta 30—40 talicskával tolják be a másfél méteres adagokat — mert a rozszant kazánok sokat esznek, a műszak alatt kb. 40 mázsát. A fűtés — takarító női. Miután, a levonások után 2107 forintot kapnak kézhez. Fűtőszálláson laknak, amit az egyetem biztosít számukra havi 55 forintért. Tévé, rádió, takarító nő nincs. Bács-Kiskun megyéből jöttek családosok. Védőtálat nem kapnak, mivel csak gázveszélyes

munkahelyeken jár. Nem tudom — lehet, hogy az én orrom túl érzékeny — tény, hogy én érzem gázszagot, s a meleget is érzem, ami nagy vízvesztést okoz. Itt jegyzem meg, nem ők panaszoltak erről — én kérdeztem rá. Tény, hogy aki teheti, jobb munka után néz. Altalában nem sokáig húzzák itt ki az emberek. A legrégebbi dolgozó négy éve van itt.

Amikor arról kérdeztem őket, hogy milyen kívánságuk lenne: nevetnek. Majd szinte egyszerre mondják: egy kis fizetésemelés jó lenne.

Akikkel beszéltem: Vincze Ferenc, Mészáros Illés, Gáspár Tibor, Zeleszkó István.

Köszönöm a beszélgetést, s kívánok nekik jó munkát — mindannyiunk meglepedésére.

Lipták

HÍREK

Február 5-én ismét elkezdte műsorait az egyetemi klub, amelynek programja a következőkből áll. Két együttes, a Bergendy és a Juventus lép fel, majd fél 9-től 9-ig a II. előadóban Domonkos Béla az Alami Bábszínház tagja mutatja be önálló műsorát „Viruljon a humor” címmel. Ebben a félévben beindul a várt filmklub is, amely január 28-án fél 8-kor próbavetítést tart. („Talpuk alatt fűtől a szél” című filmet.) Február 5-étől kezdve pedig rendszeresen, 11 órától tekinthetnek meg a klublátogatók jobbnál jobb filmeket. Külön belépőt nem kell váltani. És még egy kedvező hír a klublátogatók számára, megváltozott a disc jockey személye, ezúttal Keresztes Tibor (Cintula) lesz az állandó szombat esti vendégünk. (Éliás helyett.)

Árkalkuláció

Sokan magasnak tartják, bűfő árait.

Ezek kapcsán érdeklődtem az árkalkuláció felől.

A szendvicsek — eddig megszokottól magasabb ára — a hús- és húsfeleségek ár-emelkedése folytán alakult ki. A fánk és egyéb sütemények árában benne foglaltatik a kisker árrés, amely 23 százalék. A többi árunál pedig, ahol további átdolgozás szükséges — 50 százalékos kulccsal számolnak.

A bűfő vezetője elmondta, hogy az árkalkuláció az érvényes rendelkezéseknek megfelel.

Újra Polvax

Ebben a félévben is csütörtökönként tartja programjait egyetemünk politikai klubja, a POLVAX. (A Polvax kávéházból lett POLVAX teaház, mivel beszélgetéseink középpontjában a politika áll, és mindig lehet [jnyen] teát kapni.) Este 7-től fél 8-ig neves polvagy folk-beat együttes ad műsort, utána kb. 1 óras vitaindítót tart a téma egyik specialistája, végül beszélgetés, vita következik ameddig jól esik.

A POLVAX az első félévben egyike volt a leglátogatottabb klubprogramoknak. Sikeres beszélgetést folytattunk tájékoztatásunk aktuális kérdéseiről. A párttagságról, illetve a párttagokról Szarvas László egyetemünk párttitkára tartott vitaindítót. Az amerikai választások után kialakult helyzet megtárgyalására Simai Mihályt, egyetemünk professzorát hívtuk meg. Albániáról a Külügyminisztérium nemregiben kint járt munkatársa beszélgetett velünk. A POLVAX-klubban mutatta be kisfilmjét több filmrendező szakszemle hallgató, valamint egyetemünk tehetséges amatőrfilmese, Venczel Sándor.

Második félévi programunk

tervében szerepelnek a következő témák: „Nyugati propaganda a szocialista országokban” (Pálos Tamás — MSZMP KB); „Baloldaliság Nyugaton és Keleten” (Kőpeczi Béla — MTA); „Művészpólitikánk kérdései” (Hermann István — Bölcsész kar filozófia tanszékének vezetője); „Aktuális KISZ-problémák” (Veres Pál — egyetemünk KISZ-titkára); „A cigánykérdés” (Lakatos Menyhért); vita a nemrég megjelent és szétkapkodott „Egy előítélet nyomában” c. könyvről (Szász György); „A pop-szene mennyiben haladó és mennyiben nem?” (Bródy János, Adamis Anna); a külpolitikai témák között pedig: Kína, Románia, Jugoszlávia, az úgynevezett „eurokommunizmus” stb.

A beszélgetések előtti zenés műsorhoz pedig meghívjuk a Kormorán-, a Los Pachungos-, a Lána-, a Kolinda együtteseket, valamint Cseh Tamást, Dinnyes Józsefet és más polvagy folk-beat énekeseket.

Reméljük, hogy az e félévi műsorok legalább olyan népszerűek lesznek, mint a tavalyiak, s a részt vevők aktívan kapcsolódnak be a beszélgetésekbe. Sok szeretettel várunk minden régi és új POLVAX-tagot csütörtökönként este 7-kor.

Az első program február 10-én lesz. Témája: „Nyugati propaganda Magyarországon, illetve a szocialista országokban.” Vendégünk Pálos Tamás az MSZMP KB alosztályvezetője.

Ifjúsági parlament '76

Tájékoztató és feladatterv

Két hónap telt el az egyetemi ifjúsági parlament óta. Az ott felvetett kérdések egy részére az ülésen Berend T. Iván válaszolt, majd bejelentette, hogy az elhangzottakat a folyamatos munkában, illetve az illetékes egyetemi fórumokon hasznosítja. Ezenkívül fel kívánja használni a KÖZGAZDÁSZ újságot is egy-egy szélesebb érdeklődésre számot tartó kérdés megválaszolásának fórumaként.

Az egyetemi pártbizottság, értékelve ifjúsági parlamentjeinket, elismerte eredményességüket és az ott megfogalmazott feladatok teljesítésére hívta fel a figyelmet — aminek nyomkövetése az egyetemi Ifjúsági Bizottság feladata.

A parlamenteken felvetődött fontos kérdéseket, javaslatokat az egyetemi Ifjúsági Bizottság napirendre tűzte és az alábbi egyhangú határozatot hozta.

1. Munkatervünk korrekciójával a félév során napirendre tűzi:

— Az ifjúsági üdülés-tervezet témájához kapcsolódóan a salgótarjáni telepfejlesztési lehetőségét KISZ-építőtábor szervezésével.

— A KISZ-szervezetek oktatásigazgatás folyamatában biztosítandó jogosultságai tervezet témához kapcsolódóan az ifjúsági pénzeszközökkel való gazdálkodás rendjét.

— A végzős hallgatók elhelyezkedési mechanizmusának tapasztalatait.

2. Az ifjúsági bizottság felkéri a három kar dékánját, a gazdasági főigazgatót és a könyvtár igazgatóját, hogy a kari, illetve a fiatal dolgozók parlamentjein felmerült kérdések megoldásáról adjon tájékoztatást az Ifjúsági Bizottság és az illetékes KISZ-szervezet részére.

3. Felkéri az oktatási rektorhelyettet, hogy:

— a kollégiumok nyári hasznosításának megtervezése során biztosítson elsőbbséget egyetemi hallgatóink jogos igényeinek kielégítésére.

— nyújtson széles körű tájékoztatást a tankönyvként használatos szakkönyvek ár-egyensúlyjáról, ennek igénybevételi módjáról.

4. Felkéri az általános rektorhelyettet, hogy az esti-levelezőképzés korszerűsítésének munkálatai térjenek ki az esti-levelező hallgatók:

— Szemináriumi lehetőségeinek bővítésére.

— Érdekvédelmük biztosítására.

5. Az Ifjúsági Bizottság felkéri a karok dékánjait, hogy

— intézkedjenek a tanszékek hetenként egy napi, legalább fél hatig tartó esti-hallgatói ügyeletének megszerzéséről.

— Biztosítsák a tanári jellemzésekkel kapcsolatos tanügyi állásfoglalás TKR-n keresztüli visszajelzését.

— Gondoskodjanak a hallgatók megnyugtató szakemináriumi tájékoztatásának megszervezéséről.

6. Felkéri a gazdasági főigazgatót, hogy:

— Vizsgálja meg és lehetőség szerint biztosítsa a Studium Generale jogos helyigényeinek kielégítését.

— Tegye közzé a lakástámogatás feltételeit és ügyvitelét is tartalmazó egyetemi rendjét.

— Tegyen konkrét intézkedéseket az alapvető technikai feltételek — elsősorban a fűtés és világítás — biztosítására, és eről adjon tájékoztatást a Közgazdaságban.

7. Felkéri a könyvtár igazgatóját, hogy tegyen intézkedéseket az olvasóterem nyitva tartásának meghosszabbítására.

8. Az Ifjúsági Bizottság kéri az egyetemi KISZ-szervezetet, dolgoztasson ki javaslatokat az óraosztás rendjének egyszerűsítésére, figyelembe véve a teremkapacitás kihasználásának legalább szinten tartását.

9. Az Ifjúsági Bizottság kielégítő megoldásnak tekinti a nyelvi képzés egységes rendjének kidolgozását (a nyelvi képzés egységes rendjét következő számunkban ismertetjük) és egyben felkéri a Nyelvi Intézet vezetőjét, hogy

— vizsgálja felül a nyelvi laboratórium nyitvatartási idejének meghosszabbítási lehetőségét,

— tegyen javaslatot a krasznodári nyelvi gyakorlat intenzívebbé tételének módjára,

— vizsgálja felül az intézet oktatóinak óraterhelési normáit, egyeztetve a minisztériumban folyó ilyen irányú munkálatokkal és más felkutatási intézményekkel.

10. Felkéri a közelmúltban létrejött Menza Bizottság vezetőjét, hogy a bizottság működéséről, terveiről együttműködési kéréséről nyújtson széles körű tájékoztatást.

11. A hallgatók egyetemi renddel kapcsolatos tájékoztatásának javítása érdekében felkéri a rektori hivatal vezetőjét,

— A szükséges alapdokumentumokkal való ellátás rendjének kidolgozására.

— A tanulmányi és vizsgaszabályzat sürgős közzétételére.

12. Az Ifjúsági Bizottság a felkért intézményi vezetőket arra kéri, hogy intézkedéseiket január 31-ig megtenni, illetve amennyiben ez nem lehetséges, a vállalt határidőt addig közölni, és intézkedéseiről az Ifjúsági Bizottságot tájékoztatni szíveskedjenek.

Dr. Stark Antal,
Ifjúsági Bizottság elnöke

Másodévesek figyelmébe:

Az alternatív blokkokról

(Folytatás az 1. oldalról.)

volt ezeken a megbeszéléseken. Öt blokkal kapcsolatban külön írásos véleményt is eljuttattak hozzánk, s ez nagyban segítette a munkánkat. Más esetekben viszont a KISZ képviselője jószerevével csak végighallgatta a vitát. Ez részben a mi hibánk, részben az övék; jobb, összehangoltabb szervezéssel ezt nyilván el lehet majd kerülni. Semmi sincs még veszte, hiszen az igazán széles körű vitára, majd később kerül sor.

Lényeges kérdés volt az is, hogy igyekezzünk az egyetemi felelősség elvét érvényesíteni a blokkok irányításával kapcsolatban. Minden tantárgycsoportnak van személyi felelőse, aki nem feltétlenül azonos a tanszékvezetővel, de aki egyszemélyben vezeti a blokkokkal összefüggő munkát.

— Melyek voltak a legérdekesebb vitás kérdések a programokkal kapcsolatban?

— Az egyik vitatott téma a politikai filozófia-blokk prog-

ramja volt. Eredetileg politikatudományi tantárgycsoportról volt szó — ez volt a tanszék javaslata. A program azonban kisebb kört ölelt fel, semhogy politikatudománynak lehetett volna nevezni. Ezért végül a politikai filozófia elnevezés és az ennek megfelelő tartalom mellett maradtunk.

Egy másik problémánk volt, hogy szeretnénk volna gyarápítani az elméleti jellegű blokkok számát. Például

— nagyon hiányzik a sorból egy elméleti közgazdaságtani tantárgycsoport. Ez nyilván a polgárd. tanszék egésze alá tartozott volna. Ők azonban — lévén fenntartásai a blokkrendszerrel kapcsolatban is — végül személyi feltételek hiányában nem vállalták a tantárgycsoport indítását. Sikertült viszont — amint már korábban említettem — összehozni egy szociológia-blokkot.

— Mi történt a megbeszélések után?

— Megegyeztünk a felelős tanszékkel, hogy a viták során tisztázott, meghatározott

módosítások figyelembevételével elkészítik a blokkok részletes „dokumentációját”. A megbeszélte határidők lejártak, 18 blokk vezető tanszéke eljuttatta hozzánk az anyagokat. A további 5 blokk közül a pénzügyi rendszer működése, az ipari tervezés-elemzés, a vállalati tervezés-modellezés és a piacszerzési tantárgycsoportért felelős tanszék részben már eljuttatták anyagukat, de hiányosan.

A politikai filozófia blokkjánál a legnagyobb a lemaradás. Kényszerintézkedésként most már az illető tanszék felettes dékánjaihoz fordultunk, hogy mielőbb megkaphassuk a dokumentumokat. Ezeket aztán kötetbe foglaljuk, s meg mielőtt az egyetemi tanács áprilisban döntene a blokkok végleges formájáról, a kötetet széleskörű vitára bocsátjuk.

Ebben a vitában számítottunk a KISZ érdembeni közreműködésére is. Végül szeretnénk, ha a diákok még ebben az évben kézhez kapnák a blokkokról szóló tájékoztató kiad-

ványt, hogy legyen idejük választani, s ha kell, az 5. félévben egyedi alternatív tárgyat is felvehessenek.

— Van-e még valami fontos kérdés a blokkokkal kapcsolatban, amely eldöntésre vár?

— Ilyen nyitott kérdés a beszámoltatás, a számonkérés jellege. Mi

— azt szeretnénk, ha minél kevesebb vizsga lenne, s inkább gyakorlati jegyek, aláírások zárnák a félévet. Az egyes alternatív blokkok oktatása az utolsó tanévben a tervek szerint szigorlattal zárul majd.

Ide tartozik még az írásbeliség kérdése, amely nagyon fontos azért is, mert sok hiányosság van az egyetemünkről kikerülő frászkészítő körül, ezen pedig változtatni kell. Azonban az írásbeli beszámoltatás is csak akkor igazán jó, ha megfelelő tárgynál alkalmazzuk, s főleg ha nem viszik túlzásba.

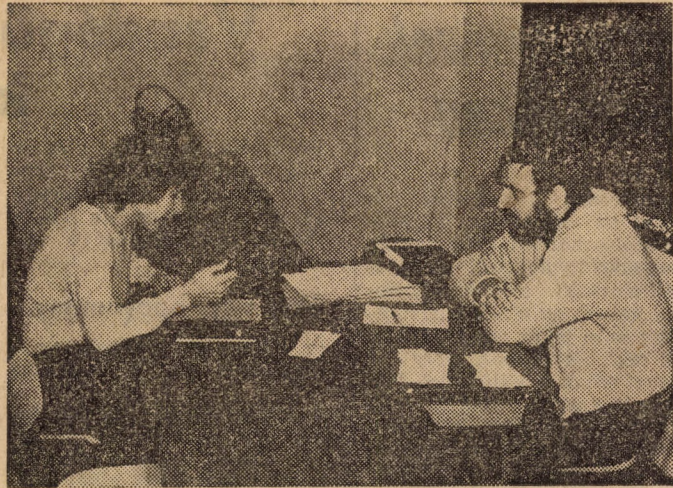
— Köszönjük a tájékoztatót.
M. G.

Nézzük csak az indexet

Amikor a vizsgáztatónak is gondolkodnia kell

A kérdésre válaszolva...

Még nem késő!

BESZÉLGETÉSEINK

Vizsgákról, vizsgáztatókról

A „legelcsépelt” témánk közé tartozik az oktatás, vizsgáztatás, tananyag megbeszélése. Mindenki véleményét nyilvánít valamilyen formában. Hogy első BESZÉLGETÉSEINK — amit még több is követ — mégis ez, annak egyszerű a magyarázata: az egyetemen előtűzött 4–5 év alatt időről legnagyobbat részét tanulással, egyetemre járással, előadások meghallgatásával, vizsgázzal töltjük el. Ami diákok esetében természetesen is. Így az alább közölt beszélgetés témája mégis a legaktuálisabbak, legégetőbbek közé tartozik. A beszélgetés monologszerűen van megírva, a forrás azonban több hallgató véleménye, a téma szempontjából lényegtelen az elbeszélő neve.

— Meg kellene reformálni ezt az egész vizsgáztatást: csak négyes, ötös jegyet kellene adni. Akci rosszabbul tud, jöjjön még egyszer, s annyiszor, amíg meg nem tanulja a tananyagot. Így biztos lehetné, hogy az egyetemet elvégzők tudnak is valamit. Mert annak, aki végig kétszettel ment át, halványlila göze sincs a tananyagról. Nem tudom, miért izgat ez a dolog, de ideges vagyok, ha erről beszélünk: szerintem rossz a vizsgáztatás, a számonkérés módja, a vizsgáztatók elnevezése — különösen az utolsó évfolyamokon —, kettést az kap, aki semmit nem tud; az egyes olyan ritka, mint a fehér holló. Talán csak az első évfolyamon más a helyzet.

Nagyon sok vizsgáztató sajnálja az időt: persze, nem lehet túl szórakoztató dolog nyögéseket hallgatni sem — s már szívesebben látják ajtón kívül a delikvenst —, s hogy még véletlenül se kerüljön sor újabb találkozásra, az eredetileg szánt egyes kettessé ka-nyarodik.

A vizsgaidőszak csak december 20-án kezdődött, s egyesek már december 23-án be is fejezték. Igaz, csak 2–3 vizsgát tettek le a vizsgaidőszakban, a többit előtte. Mert divattá vált nálunk az elővizsgáztatás: hat vizsgánk van? — ez sok egy vizsgaidőszakra, nem akarjuk mi az egész időt vizsgázzal tölteni... Mindenkinek annyi szabad ideje van, amennyit csinál magának: hát csinálunk, elővizsgáztatunk. Ki többet, ki kevesebbet. Ez a divat mind több okot, s diákot hódít meg.

Kettessel az első nap le tudtam volna menni mindenből, vagy inkább az első három nap alatt, mert esetleg egy nap alatt ütközne a tantárgyak. Csak a vizsgaidőszak előtti hetet kellene rászánni, akkor már úgyse kell bejárni, elég, ha az indexet beküldjük

valakivel. Na, persze, ilyenkor érheti meglepetés az embert. Eppen azok az oktatók osztják a legrosszabb jegyeket, akik alig tanítottak valamit év közben, fegyelmeznem sem tudtak, így egyre többen hiányoztak, egyre zajosabbak lettek az órák — a félév végi osztályzatot egy beadott házi dolgozat és egy órai dolgozat adta. Ilyenkor azután érdekes dolgok derülnek ki: az értékelést megbeszélni, reklamálni már nincs idő, utolsó óra van, az elővizsgák már a nyakunkon. Igaz, hogy a házi dolgozatot kb. egy hónappal a félév vége előtt beadtuk, az osztályzat azonban csak az utolsó órán derül ki. Nincs reklamálás, illetve, ha van, az plusz vizsgát jelent a vizsgaidőszakban. Legyintünk, akkor inkább nem... A jegyeknek nincs túl nagy jelentőségük, ezt tanár-diákok egyaránt tudja. De... a pénzt mégiscsak az átlag után adják...

Pedig mekkora különbség van ötös és ötös között! Egyik vizsgáztatónál egy harmas bőven felér egy másiknál kapott ötössel. Nincs egyenlő mérce, de hogy is lenne, a vizsgáztató is ember, változik a hangulata, elfoglaltsága, változnak a jegyek, a számonkérés módja, s időtartama. Ne legyünk hát maximalisták...
Ja és a puskázás. Irizatosan „rühellem” azokat, akik puskáznak. Illetve: akik alapvető tantárgyakban puskáznak. Itt nincs mese, ezt meg kell tanulni. Más, ha valaki „látszat” tantárgyaknál — mert szerintem ilyen is bőven akad — puskázik. Nevetséges, hogy ki-kerülnek az egyetemről, a KÖZGAZDASÁGI egyetemről, s ha kérdezzek, nem tudjuk az alapvető közgazdasági összefüggéseket elmagyarázni. Az más lapra tartozik, hogy nagyon sok helyen eltűrik, elnézik a puskázást... szinte be is kalkulálják a kérdéseibe...

Volt olyan tantárgy, ahol a hat kérdésre megosztva választoltunk, megosztva puskáztunk le a feleletet könyvből, s még így is alig lettünk kész a másolással. De lényegi tantárgyaknál — ahol követelnek és bizonyos fokig én is követelek magamtól — nem érdemes puskázni. Jó dolog a lezserség, de csak bizonyos fokokig. Ez tanároknak, diákokra egyaránt vonatkozik. Kényesebb a helyzet akkor, amikor maga az előadó sem veszi komolyan a tantárgyat: órákon keresztül csak humorizál, húzza az időt, mellébeszél... Mert mit is mondjon? A tantárgy nem igényel előadást, egyszerűen le kell ülni és „bevágni”. Itt kapcsolódom az előbbiekhöz: ezt a tantárgyat még bevágni sem érdemes — s ezt a tanár is tudja — leg- alábbis az összeállított kérdésekből erre lehet következtetni. Ilyenkor azután puskázunk. Az első években még szépen átfoglaltam a kipuskázott szöveget, az idén már ehhez sem volt kedvem.

Lehet, hogy csak én vagyok túlzottan pesszimista, de véleményem szerint főleg a kialakult szemléletet kellene alapvetően megváltoztatni. Az oktatóknak az oktatás legyen a céljuk, legfőbb feladatuk, s ha oktatnak, van is mit számonkérniük. Mi, diákok, pedig tanuljunk mélyen, alaposan, úgy, hogy ne kelljen félve elhagyni az egyetem falait.

Köcsi Iлона

Az analízis és a számítástechnika okozott problémát

Míg más egyetemek, első- sorban a Műszaki, komoly tapasztalatokkal rendelkeznek már a munkásfiatalok egyetemi tanulmányait illetően, addig nálunk a Közga- zon először ez a vizsgaidőszak nyújtott alkalmat e téren a tanulságok levonására.

Hogy vizsgáztak a SZET- e- sek, ESZET- esek? Sikerkül- e megállnia a helyét annak a huszonkét hallgatónak, akik szeptembertől odahagyva a gyárat, a kétkézi munkát, vál- talatták a tanulást? A kérdésre választ keresve nemcsak arról formálhatunk képet, hogy a huszonkét diák magatartása megfelel- e a várakozásnak, vagy sem, hanem arról is, hogy egyetemi közösségünk megtett- e mindent annak ér- dekében, hogy ez a vizsgaidő- szak számunkra minél zökkenő- mentesebb legyen.

Reménytelen vállalkozás beszélgetni mindegyikükkel a vizsgaidőszak utolsó napjaiban. Endrészik Jánost kértük meg, legyen a huszonkét hall- gató szószólója, úgyis, mint az egyetemen tanuló munkásfi- talok doyenje harminckét évé- vel, és mint az elsős hallgatói pártcsoport bizalmija.

A délelőtti lezajlott gazda- ságföldrajz írásbeli után kissé távolinak tűnt számára arról beszélgetni, hogyan sikerült a SZET- esek, ESZET- esek évfolyami beilleszkedése. De amik- or arra is emlékeztem, hogy ősszel nem mindegyikük értett egyet az állami csoport- okban való szétszórásukkal, akkor máris témánál volt.

— Valóban volt némi ellen- érzés az állami vezetés intéz- kedésével szemben, egyrészt azért, mert az előkészítőn jól összeszokott közösségek nem szívesen váltak szét, másrészt, mert a többségük túl, vagy jóval túl a huszonöt éven nyolc-tíz év korkülönbséggel úgy érezte, ki fog lógni a töb- bi hallgató közül, nehéz lesz számára a beilleszkedés. Most félév után nyugod- tan elmondhatom, hogy elég hamar sikerült az össz- hangot a mieinknek megtalál- ni csoporttársainkkal. Az az általános, hogy ma már a kor- különbséget észre sem vesz- zük. Azzal, hogy szétszóród- tunk, sikerült elejét venni ta- lán egy egészen szétlen befel- fordulásnak, amire minden bi- zonytal hajlamosak lettünk volna.

— Milyen új helyzet elé állította a munkásfiatalokat a szorgalmi időszak? Nem mu- tatóztak- e a járdásdj jelei a félév folyamán a hosszúra nyúlt előkészítő után? — Az ESZET- eseknek, akik tavasszal fejezték be az elő- készítő bizosított volt a nyaruk. A SZET- esek augusztus- ban végeztek, de ez sem jele- nített hátrányt számunkra. Ami a tanulást illeti, forma- ban, lendületben voltunk. A szorgalmi időszakban aztán élesebben jelentkeztek a kü- lönböző emberi tulajdonságok, ami ellent mondott annak az általános megállapításnak, hogy miután a munkapadok mellől jöttünk az egyetemre, nagyobb öntudattal láttunk a tanuláshoz. Voltak akik fél év közepén, vége felé, olyannyira vették a lazítást, hogy az elő- adásokat sem látogatták. Meg- próbáltuk jobb belátásra bírni őket. Sajnos, voltak köztük olyanok is, akik csak a vizsgaidőszakban szánták rá magukat a tanulásra. Zöm-ében azonban folyamatosan foglalkoztunk a tananyaggal. Ennek köszönhető, hogy közü- lünk senkinek sem volt hely- ből uv-je.

— A vizsgaidőszak bizonyá- ra tovább szelektálta a társa- ságot. Milyen tapasztalatokat szereztek a vizsgákon, er-edményeikhez mennyiben járult hozzá a tanári segítség? — A szorgalmi időszakban mindnyájunkban valami olyan munkált, hogy most majd megpróbáljuk önmagunkat felmérni, minden segítség nél- kül. Erre a jelenségre szeren- csére időben felfigyelt Halmi elvtársnő, és figyelmeztetett bennünket, hogy a segítséget igénybe venni nem jelent er- kölcsei lejáratást. Megfogadtuk a tanácsát, és a tanárok mon- dhatom első kérésünkre kon- zultációk során tették világos- sá számunkra, különösen a sok problémát okozó analízis tételét. A másik problémás tantárgyunk a számítástech- nika volt, bár mi a kollégiumi konzultációkon Halász Géza igazgatónk jóvoltából sokat tanultunk, de a nem kollégista SZET- esek sajnos ebből ki- maradtak, ami a vizsgaer-edményeken meg is látszott.

Meglepon tapasztaltuk kö- rünkben, hogy a nagyon sok tanulás ellenére is voltak, akik megbuktak. Ehhez bizi- zonyára hozzájárult a tanul- szokatlan körülménye a kollé- giiumokban, és főleg a vizsga- lász. Hogy mennyire a pszichi-

A jó vizsgáztató

A jó vizsgáztató dr. Kiss Imre, a számítástechnika tanszékéről. Legalábbis a ma- sodéves iparszakosok nagy ré- sze esküszik erre. Illetve nem is a vizsgáknál kezdődik a do- log: az előadásokon. Informati- kára érdemes bejárni. Az elő- adások logikusan felépítettek, jól lehet őket követni és jegy- zetelni. És ami a lényeg: a ta- nár úr nemcsak a tananyagot adja le, hanem példákat is so- rol, rögtön a gyakorlathoz köti a dolgot. Így azt is meg tudjuk, hogy amit tanulunk, az mire használható.

Igen jó, hogy még a vizsga- idők előtt megkaptuk a kér- déssorokat. A szóbeli vizsga úgy folyik, hogy öt kérdést kap a hallgató, mindegyikhez tar- tozik négy válasz. Ezekből kell kiválasztani a helyesét, és in-

dokolni a választást. Mintegy 350 kérdést kaptunk meg, ha- sonlóak kerültek elő a vizsgán is. Ezeket átnézve tudtuk, mi- re számítsunk a vizsgán, mely anyagrészek nem tiszták még a számunkra — tehát segítete a felkészülést és csökken- tette annak a bizonyos vélet- len tényezőnek a szerepét a jegyben. Mivel nemcsak „to- tózní” kellett, hanem logiku- san indokolni is, így a felszín- tes tudás ritkán hozott jó je- gyet, az viszont, aki „nem ta- lált”, de választását értelme- sen magyarázta, még nem volt elvesztett ember. A tanár ur rámutatott a gondolatmenet hibájára és ha a hallgató ezek után jött rá a helyes válaszra, még ötöst is kaphatott. Más volt a helyzet, ha a tárgyi tu- dás hiányzott. Különösen szigo- rúan vette a tanár úr az elő- adások ismeretét, ami jogos is, hiszen sok dolog csak ezekben került elő, a könyvekben és a kötelező irodalomban nem szerepel.

Ezen a vizsgán nem az de- rült ki, milyen a vizsgáztató hangulata, nem az, hogy mek- kora a hallgatóban a vizsga- drukk, hanem az, hogy ki mennyit tud. Ez pedig — ha nem is mindenki számára volt előnyös — a hallgatók több- ségének egyetértését váltotta ki.

Nem vagyok egyedül a véle- ményemmel: jó lenne, ha sok ilyen oktató tanítana az egye- temen, mint dr. Kiss Imre.

Pál Kata

SZOT-ösztöndíjasok

A Magyarországon tanuló SZOT-ösztöndíjas külföldi diákok munkájának értékelé- sét tartották meg december- ben a SZOT székházában.

Czenky Gyula, a SZOT nemzetközi kapcsolatok osztályvezetője beszámolt az elmúlt tanulmányi év eredmé- nyeiről. Jelenleg a világ négy földrészének fejlődő országai- ból 83 ösztöndíjas — 41-en különböző technikumokban, szakmunkásképző intézetek- ben, 42-en felsőfokú intézmé- nyekben — tanul Magyaror- szágon. A beszámolóban el- hangzott, hogy az 1975/76-os tanévben a középfokú kép- zésben részt vevők tanulmá- nyi átlaga az előző évi 3,2- del szemben 3,4-re nőtt, míg az egyetemi és főiskolai hall- gatók esetében 2,9-ről 3,2-re emelkedett. Többek között ki- emelte az eredményesebb ta- nulmányi munka mellett a hallgatók igen széles körű társadalmi munkáját.

A SZOT az év végi munka értékelésén kívül évente há- rom-négy politikai jellegű előadást is szervez, amelyek képet adnak a nemzetközi munkásmozgalom aktuális kérdéseiről. Hasonló jellegű — a hallgatók kérésére — az 1976 szeptemberében indított marxista-leninista és ezen belül a nemzetközi munká- mozgalmi tanfolyam, melynek célja, hogy a tanulmányok mellett politikai képzésben is részesüljenek a hallgatók. A háromnapos képzés után részt vevő húsz ösztöndíjas okle- velet kap.

Mint a tanfolyam egyik hallgatója, úgy gondolom, hogy igen hasznos lesz, kü- lönösen azok számára, akik hazájukba visszatérve a szak- szervezeti mozgalomban vesz- nek részt.

H. E.

Safiqul Islam

Kinek — miben — van igaza?

(Folytatás az 1. oldalról)

népgazd. terv szakosokat job- ban ismerik, mint a többieket, hiszen hétről hétre, szemina- riumon és szakszemináriumon is találkoznak. Nyilvánvaló, hogy másként beszél az ember ismerőssel, mint olyannal, akit akkor lát először. Ami a be- számolókat komolyságát illeti: megmondtam a munkatársaim- nak, hogy ez nem vizsga, aki tudja az alapvető dolgokat, megkaphatja az aláírást. Ez természetesen vizsgán már nem elég. Ennek tudható be valószínűleg, hogy sokan érez- ték úgy, az oktatók nem vesz- zik komolyan a szóbeli be- számolókat.

— Az előadásokkal kapcsola- tos kifogásokról mi a véle- ményem? — El kell döntenünk, hogy mit tekintünk fontosabbnak: azt, hogy valaki mit mond, vagy azt, hogyan mondja. An- nak örülnék a legjobban, ha lennének olyan előadók, akik élvezetesen, jól adnak elő és

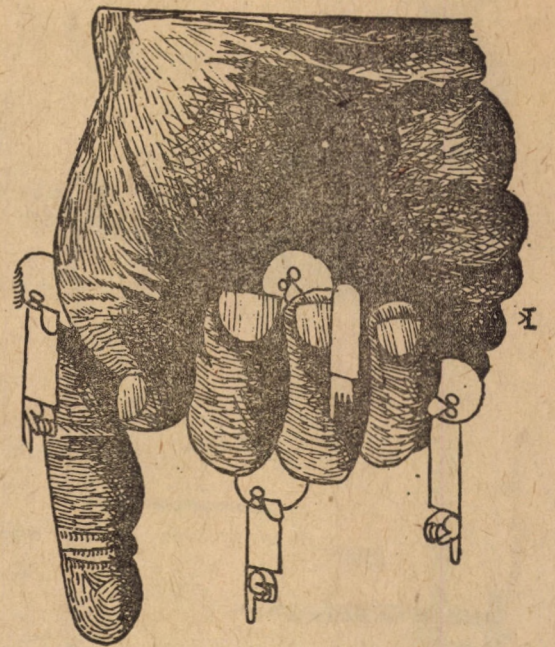
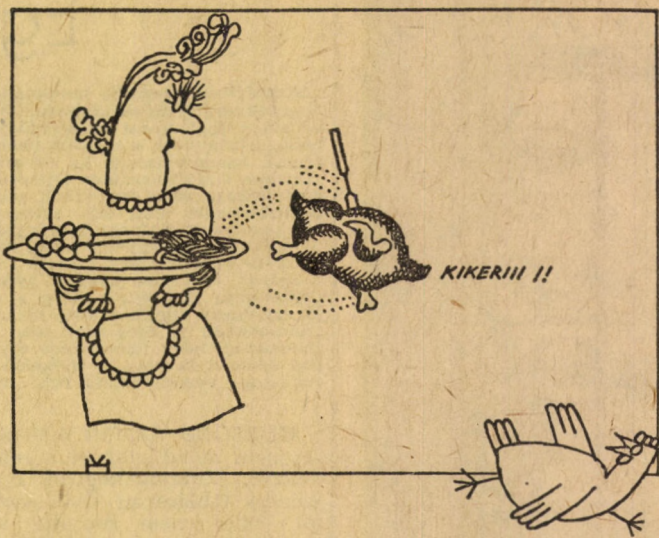
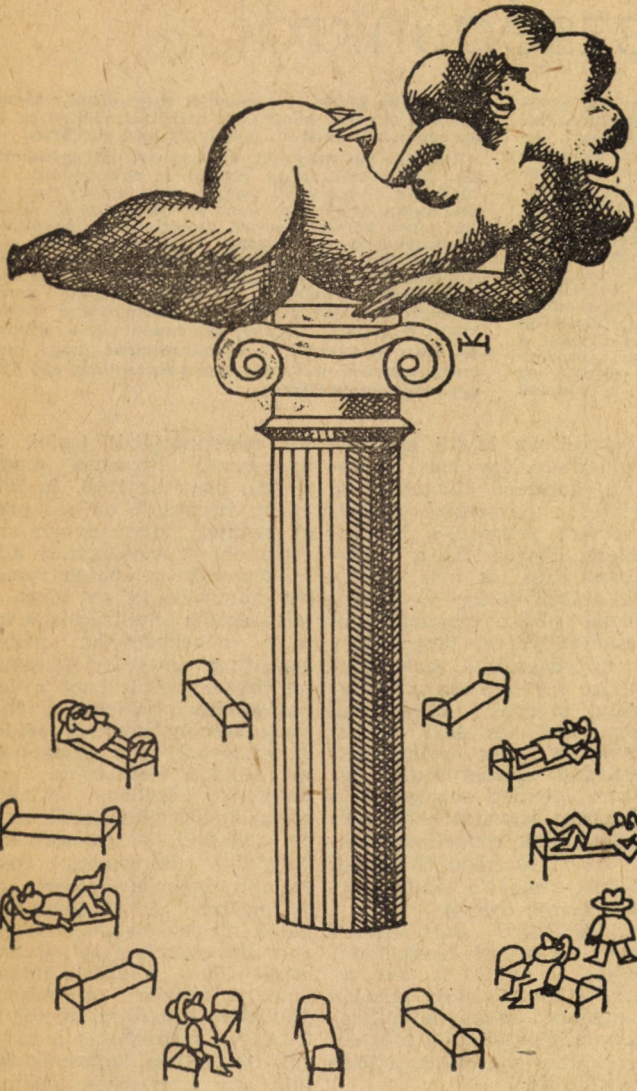
emellett szakmailag is a legki- válóbbak. A kettő ritkán talál- kozik. Ebben a félévben kü- lönben több előadáson is bent voltam, és azt mondhatom, hogy a korábbi évekhez képest emelkedett a színvonal. A lá- togatottság alacsony foka nem magyarázható az előadások milyenségével, a jó előadás- kon sincs mindig „teltház”.

4

Utóirat, tanulság nélkül. Az érdekeltek tehát elmond- ták véleményüket. Igaz, nem egymásnak, csak az újság ha- sábjain keresztül. Az elmond- ottakból nehezen lehetne ta- nulásokat levonni. Nem is a mi feladatunk. Egy biztos: a tanszéknek és a diákoknak ugyanaz az érdekük; hogy a tárgy minél magasabb szín- vonalon tanítsák, és ezzel együtt, minél magasabb szín- vonalon tanulják a diákok.

Erről kellene beszélni.

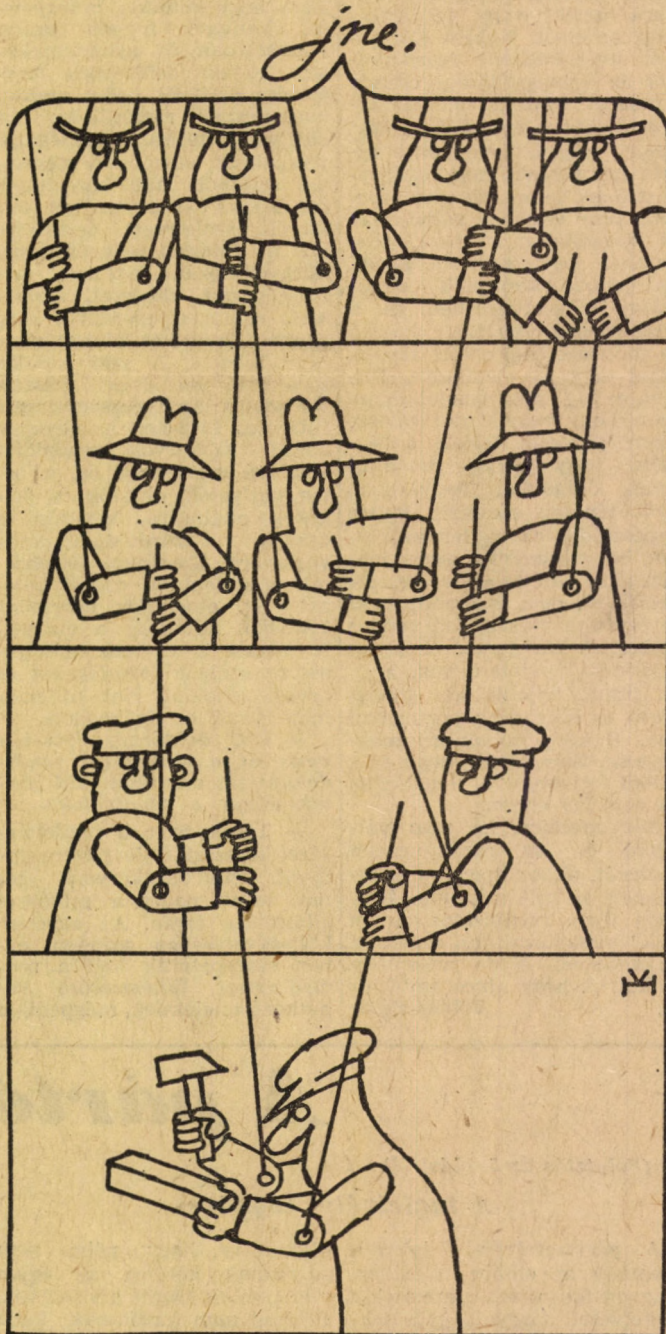
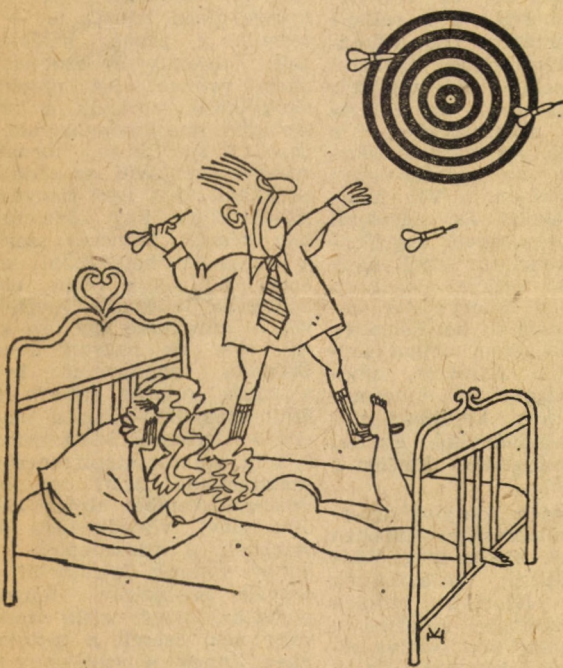
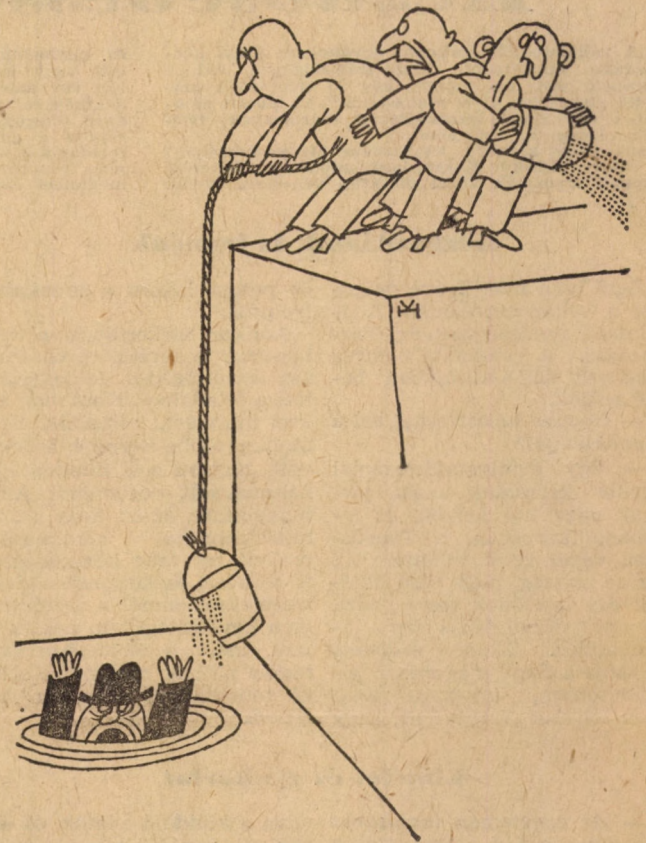
Földes Péter

Heinrich Valk karikatúrái

Heinrich Valk észt karikaturista neve teljesen ismeretlen volt addig számomra, míg valakinél véletlenül egyszer meg nem láttam egy kötetét. Mivel a kötetben sem bemutatás, sem előszó nincs, azóta sem tudom, hogy ki ő, fiatal-e, hogyan lett karikaturista, a kis könyv mindössze 80 rajzot tartalmaz, egyetlen sor képaláírás nélkül. Csak a rajz beszél. A képi információ azonban sokkal többet mond (és sokkal kisebb redundanciával), mint bármilyen szöveg. Nemcsak vonalai egyszerűek, világosak, hanem gondolatai is szigorúan logikusak, tiszták. Nemesak szórakoztat egy-egy érdekes szituáció megrajzolásával, el is kell gondolkodni mondanivalójának sokrétűségén, mélységén. Egyes karikatúrái komoly társadalmi problémákkal foglalkoznak, nem az ellenzéki, hanem a segítő, tenni akaró, és tudó, a problémák iránt fogékony ember szemszögéből. Módszere — mint minden jó karikaturistának — a görbe tükör odatartása mindenki elé: ugye milyen könnyű nevéstésnek látszani? Tudtok valamit tenni, hogy ezt elkerülhessétek?

Halász Géza

25

Disznóölés

Az a tény, hogy minden évben van két vizsgaidőszak, meglehetősen egyhangúvá tette a dolgokat. Az egész hovatovább már csak arra volt jó, hogy lemérje a diákok tudását és ezzel párhuzamosan növelje a különjárási díjakból számukra biztosított szociális kereteket.

Szép dolog a hagyomány, ápolni is kell, mint a beteget, de mielőtt végleg kihal, új színekkel kell fűszerezni. Ilyen előzmények után került sor arra, hogy az idei vizsgaidőszak egy disznóölési ünnepségsorozat keretében zajlott le. A kellek adva voltak: a minden hajjal megkent disznók, akiknél helyenként — pusztán ünnevelemből — puska is volt, valamint a böllekek, akik év közben a jó gazda szemével — röpdpolgazatokkal — próbálták felmérni munkájuk eredményét.

Később az is kiderült, hogy még a matek tanszék körül sincs kolbászból a kerítés. Többen megerzselődtek, ám nem volt harag: akinek a kóstoló nem volt elég, megpróbálhatta még egyszer. A mennyiséggel tehát nem volt baj.

A disznó akkor ízletes, ha szép kövér, vagyis tele van tömve mindennel. A könyvtár idén is elnyerhette volna a kiváló hizlalda címet, s hogy ez mégsem így történt, annak okait teljes homály fedi. Az ember reggel nyolckor beült a

könyvtárba, kitett maga elé két jegyzetet, három folyóiratot és egy tankönyvet, aztán elkezdett beszélgetni a barátjával. Este hét, fél nyolc tájban nagyot nyújtózva felállt és „ezt a napot is végigtanultam” jelszóval hazabaktatott. Másnap pedig mindez kezdődött előlről, egészen addig, míg el nem készült az ízletes fej, tele tömve a csökkenő földhozadék törvényével, a szigorúan zárt intervallumok elvével fűszerezve.

A disznónak állni kell, így lesz igazán finom a húsa. Ahhoz azonban, hogy álljon, várakoztatni kell és még így sem biztos a siker, mert előfordulhat, hogy nem áll egyhelyben, hanem — félelmében — remeg mint a kocsonya.

Az egyik harmadik emeleti szemináriumi terem ajtaja előtt vagy tíz diák álldogált délután fél három körül. A filozófikus hajlamú tanárnő ugyanis 12-re rendelte oda őket, kiosztotta a tételeket, majd eltűnt. A diákok egy darabig még álltak a hideget, végül azonban feladták a kilátástalan küzdelmet és kimentek a folyósóra, melegedni. A dolgok végét már nem tudtam kivárni, de feltételezhető, hogy a tanárnő csak előkerült valahogy, hiszen mint — talán éppen tőle — tanultuk — anyag nem vész el, csak átalakul.

efpé

Éljen a humor!

Rendben van. De hogyan éljen, ha nincs? A Közgazdász — egykor szebb napokat is látott — humorrova halódik. Talán már meg is halt, nem tudni.

Azért halódik, mert nincsenek humoros írások. És azért nincsenek humoros írások, mert nem írnak ilyeneket. És azért nem írnak ilyeneket, mert... De tényleg! Miért nem írnak a hallgatók humoros dolgokat?

Szerintem humort — szinte — mindenki tud írni, aki nyitott szemmel jár a világban.

(Ha becsukja a szemét, vers lesz belőle.) Igaz minden héten nem írhat mindenki napot — humorosokat, de nem is ez a cél. Csak ha úgy jártában keltében — esetleg benne élve az egyetemi életben — észbe jutna valami, amit érdemesnek tart leírni, jöjjön fel a szerkesztőségbe. Ha kell, tollat adjunk. Kölsőn. Amivel ugyan nem lehet ékeskedni — mert az más tolla —, de írásra azért használható.

Egy szó mint száz szó: éljen a humor!

F. P.

Egészségünkről

(Folytatás a 7. oldalról)

temünk általános rektorhelyetteséhez, dr. Stark Antalhoz fordultam egy meglehetősen stílszerű kérdéssel.

— Stark elvtárs, miért nincs a közgázon orvosi rendelő?

— Korábban volt az egyetem, de amikor a Kínizsi kollégium felépült, az előírásoknak megfelelően ott létesítettünk ilyen intézményt. Arra pedig nincs szükség, hogy két helyen is egészségügyi keszültséget tartsunk fel. A műszaki egyetemen mások a körülmények, több balesetveszély van, több az ember, ezért ott indokolt az orvosi rendelőintézet működése.

— On szerint, doktornő, miért nincs más egyetemeken is hasonló vagy akárcsak egy szerényebben berendezett orvosi rendelő?

— A műgyetemen a rendelő fenntartásához szükséges pénz nagy részét az egyetem vezetői adják, s egyáltalán, az orvosi rendelő üzemeltetéséhez az egyetem vezetésének támogatása szükséges. Mi ezt itt megkaptuk. Úgy érzem azonban, hogy más egyetemeken is szükség lenne orvosi rendelőre. Lényegesnek tartom azt is, hogy egészségügyi szemléletet adjunk a fiatalságnak, diákoknak, mert ők vezetők lesznek később, s jó lenne, ha ezt a szemléletet magukkal vinnék munkahelyükre.

Ezek után nem maradhat ki a Kínizsi sem a sorból. Az egy szobából álló rendelőben az ősz hajú, szemüveges dr. Fekete Gyula főorvos szívesen fogad. Hét éve gyógyít itt.

— Úgy érzem, hogy elegendő ez az orvosi rendelő még akkor is, ha a kollégistákon kívül az egyetem tanárai, dolgozói és más hallgatói is idejárhatnak. Felszerelésünk megfelel ambuláns rendelésünknek. Egyébként a Fővárosi Tanács gondozásában működik rendelónk.

Megköszönve dr. Till Gabriellának a beszélgetést, egye-

Borsi László

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt
Felelős szerkesztő:
FARKASINSZKY TIBORNE
Szerkesztőség: Budapest IX., Dimitrov tér 2.
Telefon: 174-548
Kiadó: Hírlapkiadó Vállalat Budapest VIII., Blaha L. tér 3.
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
77-303 Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: Roder Imre igazgató